

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

A város ünnepére

Mi szegediek ma csöndben levesszük kalapunkat a felszabadítók, az újjáépítők, meg az új élet szervezői előtt. Ma ünnepe van a városnak. Gondolatban kicsit elidőzünk a huszonkilenc esztendővel ezelőtti történelmi napnál, s aztán visszaképzéljük magunkat az első öröm, az eszmélés, a szervezkedés, a tüntetések, a politikai harcok forró pillanataiba, a munka hőrukkaiba, a városépítés küzdelmes és főlemelő epizódjaiba — mindabba, amit ma már összefoglaló tömörséggel így hívunk: szabadság, emberi élet, szocialista építés. Ha beszélünk is róla, akkor már történelmet mondunk: Szeged volt az első felszabadult nagyváros hazánkban, innen indult el a politikai újjászületés, itt röppentek fel a kor osztályharcos politikai jelzavai, itt alakult meg a nemzet új életre tömörítő Magyar Nemzeti Függetlenségi Front, e falak között tartotta első legális ülését a Magyar Kommunista Párt Központi Bizottsága, itt állt talpra először a munkásság, és itt indultak legelőbb a gépek... — így iratkozott fel Szeged az ország új történelmébe, 1944 október tizenegyedikén.

Szerencsése is volt a városnak, hogy aránylag csekély veszteséggel, hamar köszöntött rá a békeség és a társadalmi szabadság lehetősége. De hiszen a szabadság dátuma a szabadság korszakában leli meg igazi értelmét: amivé ebben ekkor vált, annyit ér; amennyit alkotó kézzel és ésszel kicsiholtunk belőle, azt becsülhetjük az ünnepen.

Amikor dolgozunk, nem leltározunk ezt a huszonkilenc esztendőt, de ilyenkor jól esik körülnézni ebben a városban, s látni, hogy mire futotta erőnkéből. Ha csak a nagyját kapkodjuk össze, akkor is terjedelmes a lista: munkája van mindenkinék; új gyárak tucatjai nőttek ki a földből; palotákat emeltünk a tudomány; valóságos kis városokat raktunk a városban belül; megsapoltuk a föld kincseit; levakartuk a városról a lomposágot; modern élet- és munkakörülményeket teremtetünk; jeles vállalkozásokkal hívtuk föl magunkra Európa figyelmét... Fantasztikusan sokat végzett Szeged dolgozó lakossága a maga kedvére, hasznára és gyönyörűségére — s ez már nem történelmi szerencse, hanem tudatosság dolga. Beszéljünk arról is, hogy mit tesz és mit jelent a szabadság, mint mindennapos közérzet a dolgozók társadalmában; elmondja azt is, hogy mennyi öntudat és ügyességet lakik bennünk; megvallja az új rendhez való viszonyunkat és városzertetőnket is.

Nem hiszem, hogy vol-

na most, Szeged felszabadulási ünnepén méltóbb és időszerűbb, mint éppen a szocialista városzertetőről beszélni. Arról, hogy nemcsak 334 négyzetkilométer, s nemcsak másfélszázezer nyi lakos ez a város a mi számunkra; nemcsak tere és foglalata kenyérkereső munkáknak és szórakozásunknak; nemcsak esztétikai gyönyörűség vagy hivalkodás — hanem kellemes, meleg otthon, barátságos közösség is. Hiszen tíz- és tízezer ember kész naponta cselekedni érte. Hogy röstelljük a szeplőit, milyen idegesek tudunk lenni, ha lomhasággal találkozunk! Ennek a városnak a közössége nemcsak igényeket fogalmaz, és nemcsak kifogásol, hanem ást-kapát ragad, fákat ültet, javasol és kezdeményez, s minden tervhez szívesen adja munkakészségét.

Már hírlík, hogy most Szegeden a társadalmi szorgalom reneszánsza van kibontakozóban. Éppen a felszabadulás ünnepe ihlette a kezdeményezést párt-szervekben, üzemekben, szocialista brigádokban, értelmiségi alkotóműhelyekben, hogy a jövő évi kerek évfordulóra és az ország szabadságának harmincadik születésnapjára együttes erővel gyorsítsuk meg a városfejlesztést: lendítsük ki a holtpontról konzerválódó gondokat, közösen vállaljunk felelősséget fontos beruházások határidőért, tegyük elviselhetőbbé a lakosság számára a rekonstrukció elkerülhetetlen kényelmetlenségeit, lássunk neki eddig megoldatlan problémáknak! S ez a pezsdülés éppen jókor jön a városnak, hiszen a megújulás termékeny korszakát éli, melyben nem nélkülözheti lakóinak városzertető odaadását, közéleti érdeklődését, tenniakarását, amit az utóbbi években nemegyszer akadályozott hivatali érdektelenség, bürokratikus magatartás és kényelmesség.

Lehet, hogy a szomszéd rétsje mindig zöldbebbnek látszik, s ezért irigykedünk olykor más magyar városokra, ahonnan a társadalmi összefogás nagyszerű példáihoz hoztunk hírt a fáma, de még így ünnepen is tartozunk az igazságnak azáltal, hogy beismerjük, hogy éppen a város szabad humerizmusával, jeles vállalkozásokkal hívtuk föl magunkra Európa figyelmét... Fantasztikusan sokat végzett Szeged dolgozó lakossága a maga kedvére, hasznára és gyönyörűségére — s ez már nem történelmi szerencse, hanem tudatosság dolga. Beszéljünk arról is, hogy mit tesz és mit jelent a szabadság, mint mindennapos közérzet a dolgozók társadalmában; elmondja azt is, hogy mennyi öntudat és ügyességet lakik bennünk; megvallja az új rendhez való viszonyunkat és városzertetőnket is.

Ezen az ideai évfordulón nem ünneplünk fúvosokkal, szónoklatokkal, csak szegeden ismét fölavatunk Szegeden néhány jeles intézményt, és kis közösségekben arról beszélgetünk, mit tehetnénk még a városért, mivel fejezhetnénk ki méginkább szocialista városzertetőnket. Ez a magatartás illik az ünnephez, s az ünneplő szegediekhez.

SZ. SIMON ISTVÁN

Felavatták az új húsüzemet és hűtőházat

Az országban a legkorszerűbb Jól dolgoztak az építők

Ács S. Sándor felvétele

A vendégek, húsüzemi dolgozók gyűrijében dr. Banke Antal avatobeszédét mondja

A szegedi szalámigyártás, húsipari vállalkozás legújabbkori történetének fontos eseménye került sor tegnap, szerdán délelőtt. A több, mint 1,1 milliárd forintot költséget igénylő húsipari rekonstrukció keretében határidőre, Szeged felszabadulásának 29. évfordulójának tiszteletére felépült az új húsipari üzem és a hozzá tartozó kisegítő hűtőház, valamint szociális létesítmény.

Ebből az alkalomból avatónapságot rendeztek az új, modern nagyszarnokban. Az ünnepségen részt vett dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter, Padányi Mihály építésügyi és városfejlesztési miniszterhelyettes, Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára, dr. Komócsin Mihály, a Csongrád megyei tanács elnöke, Szabó Sándor, a megyei pártbizottság titkára, Sipos Géza, a Szeged városi pártbizottság első titkára, dr. Paczúk István, a megyei tanács elnökhelyettese, Prágai Tibor, a Szeged városi tanács elnökhelyettese, valamint a megye, város több üzemének vezetője, az építésben részt vevők képviselői. Megtiszeltelte az ünnepséget a hazánkban tartózkodó csehszlovák élelmiszerügyi szakemberekből álló küldöttség, amelyet ing. Nádr. Josef, cseh élelmiszerügyi miniszter vezet, s megjelent Frantisek Dvorsky, Csehszlovákia budapesti nagykövete is.

A vendégeket dr. Piros László, a Csongrád megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat igazgatója üdvözölte, majd dr. Banke Antal, az Állatforgalmi és Húsipari Tröszt vezérigazgatója mondtott avatobeszédet. Többek között megemlítette, hogy főként a szegedi szalámigyártás évszázados hagyományára, a Pick-szalámi világhíre indokolta, hogy a kormány — külön határozatával — a meglévő és eredményesen működő szegedi húsipari üzemek több mint egymilliárdos fejlesztéséről döntött és elhatározta a korszerű húsipari kombinát felépítését. A beruházás egyébként igen fontos része hazai

húsprogramunknak, hiszen a megyei állatforgalmi vállalat és kebelén belül a szegedi szalámigyártás bel- és külföldön keresett termékeket állít elő, ezekre a jövőben is nagy szükség van. A most elkészült új húsüzem, az itt felszerelt eszközök már azt példázzák, hogy milyen lesz a hús- és szalámikombinát technológiája: gépei a legkorszerűbbek, amelyet ma ebben az iparágban ismernek. Az épületet előregyártott elemekből állították össze, és benne megtalálható korunk több korszerű irányító eszköze, az automatizált vezérlőegységektől az anyagmozgatást korszerűsítő felsőpályás futószalagokig szinte minden célszerű berendezés. Méltán érdemel díjseretet a húsüzem tervezője és építője, többek között a Szegedi Tervező Vállalat, valamint a DÉLÉP. Dr. Banke Antal végül hangsúlyozta, hogy az eredményes, gyors munkában fontos feladat hárult az állatforgalmi és húsipari vállalat KISZ-szervezetére, a bestyeni Kinizsi Tsz dolgozóival, vezetőivel.

Az új húsüzemmel — a vállalat eredménye alapján a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium, valamint a Pénzügyminisztérium és Csongrád megyei Állatforgalmi Vállalatot 1974 január 1-től a legmagasabb vállalati A kategóriába sorolta.

Az új üzemet Frányó István üzemvezető vette át dr. Banke Antaltól, majd dr. Piros László egyetlen gombnyomással elindította a termelést.

M. I.

Fock Jenő a Pénzügyminisztériumban

Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke szerdán, tegnap a Pénzügyminisztériumba látogatott. Fock Jenő a minisztérium vezetőivel időszerű gazdaságpolitikai kérdésekről tárgyalt. (MTI)

Aczél György Szegeden

Tegnap este Szegedre érkezett Aczél György, a párt Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára. A magas rangú vendéget a megyei pártbizottságon Győri Imre, a Központi Bizottság tagja, a megyei pártbizottság első titkára üdvözölte.

A későbbi sorra került munkamegbeszélésen részt vett dr. Márta Ferenc, a Központi Bizottság tagja, egyetemi tanár, dr. Agoston József, a megyei pártbizottság titkára, dr. Komócsin Mihály megyei tanácselnök, Sipos Géza, a szegedi pártbizottság első titkára, dr. Biczó György, Szeged megyei város tanácselnöke és Papp Gyula, Szeged tanácsának elnökhelyettese.

Aczél György ma délelőtt a szegedi felsőoktatási intézmények vezetőivel folytat megbeszélést, majd ezt követően részt vesz a Szegedi Biológiai Központ avatóünnepségén.

Intenzív eszmecsere

Az európai biztonsági értekezlet második szakaszának keretében szerdán Genfben két bizottság, öt albizottság és egy munkacsoport tartott ülést. A konferencia köréből származó értesülések szerint folytatódott az intenzív eszmecsere azokról a feladatokról, amelyeket a Helsinkiben elfogadott ajánlások tartalmaznak.

A Bar-Lev-vonal egyiptomi kézen

Folytatódik a páncéloscsata a Szinai-félszigeten

Szerdán hajnalban — miután éjszakára csillapodott a katonai tevékenység — kiújultak a harcok a közelkeleti frontokon. Az egyiptomi erők folytatták előnyomulásukat a Szinai-félszigeten, miközben az izraeli légierő szíriai és egyiptomi célpontokat támadott — egészen a szíriai-iraki határig, ahol, beiruti lapértésülések szerint, szíriai területre lépnek be az erősítésül küldött iraki gyalogos és páncélos egységek.

Izrael bejelentette, hogy kiérítette a korábban „bevetetlenné” minősített Bar-

Lev-vonalat, ami — a UPI-foglalás szerint — katonai történelmének egyik leg súlyosabb veresége. A homokba ástott, illetve épített árok- és bunkerrendszer most már vitathatatlanul egyiptomi kézen van, s így Izraelnek azzal is számolnia kell, hogy a Szezei-csatorna felé irányuló ellencsapás esetén az önmaga által létrehozott erődítményvonalból kell az egyiptomi haderőt kiszorítania.

Az új helyzetnek megfelelően az izraeli katonai jelentések inkább józanító céltűtűk: arra figyelmeztet-

tik a lakosságot, hogy „hosszú és nehéz harcra” kell felkészülnie. Az egyiptomi előnyomulás mértékéről az egyes katonai források eltérő adatokat közöltek. Valószínűnek látszik, hogy az izraeli hadsereg 10 —18 kilométerre vonult vissza a Szezei-csatornától. A DPA szerint „körülbelül oda, ahol a Bar-Lev-rendszer mögött kiépített első, megerősített védővonal húzódik”.

Ami a veszteségeket illeti, mindkét oldalról igen nagy számban jelentettek repülő-

(Folytatás a 2. oldalon.)